

200704992/1.

Datum uitspraak: 22 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/25943 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 10 juli 2007 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 juni 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring-gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, bevolen dat de maatregel per 10 juli 2007 wordt opgeheven en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 25 juli 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Bij brief van 1 augustus 2007 heeft de Afdeling de staatssecretaris gevraagd om een nadere toelichting. De staatssecretaris heeft hierop bij brief van 6 augustus 2007 een nader stuk ingediend. De vreemdeling heeft hierop in een brief van 9 augustus 2007 gereageerd.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Het betoog van de vreemdeling, dat het hoger beroep onbevoegd ingesteld en daarom niet ontvankelijk is, faalt.

In artikel 3, gelezen in samenhang met artikel 1, eerste lid, van en de bijlage bij de Algemene ondermandaatregeling van het hoofd Immigratie- en Naturalisatiedienst 2005 (Stcrt. 2005, nr. 136, p. 9), als in werking getreden op 20 juli 2005, heeft het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, voor zover thans van belang, de senior procesvertegenwoordiger gemachtigd tot het aanwenden van rechtsmiddelen.

Nu de indiener van het hoger-beroepschrift senior procesvertegenwoordiger is, is het hoger beroep door een daartoe bevoegde persoon ingesteld.

2.2. In grief 2 klaagt de staatssecretaris, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de bewaring van de vreemdeling met ingang van 5 juli 2007 onrechtmatig is, omdat de staatssecretaris vanaf dat moment geen uitzettingshandelingen heeft verricht en derhalve niet meer voortvarend te werk is gegaan. De staatssecretaris betoogt dat hij de door hem gestarte maatregelen in lijn met paragraaf A4/5.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) op 5 juli 2007 heeft opgeschort, omdat de vreemdeling de Internationale Organisatie voor Migratie (hierna: de IOM) om ondersteuning had verzocht. Vanaf dat moment heeft de IOM voldoende voortvarend aan de uitzetting gewerkt, aldus de staatssecretaris.

2.2.1. In zijn brief van 6 augustus 2007 heeft de staatssecretaris, naar aanleiding van daartoe strekkende vragen van de Afdeling, toegelicht dat hij met ingang van 5 juli 2007 niet meer gehouden was tot het verrichten van uitzettingshandelingen, nu de vreemdeling vanaf dat moment met behulp van de IOM aan zijn uitreis werkte. Door contacten met de IOM (op 5 juli 2007) en het plannen van een voortgangsgehoor met de vreemdeling bleef de staatssecretaris op de hoogte van de activiteiten van de vreemdeling. De staatssecretaris betoogt dat de enkele omstandigheid dat de vreemdeling zijn vrijheid is ontnomen, niet betekent dat een voor de vreemdeling gunstiger manier van uitreis niet meer mogelijk zou zijn.

2.2.2. Ingevolge artikel 59, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, kan een vreemdeling met het oog op de uitzetting in bewaring worden gesteld indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert.

Volgens paragraaf A4/5 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, bemiddelt de IOM bij het zelfstandig vertrek of de hervestiging van vreemdelingen die Nederland willen verlaten. De vreemdeling vertrekt vanaf de luchthaven, waar hij zijn ticket en eventueel een eenmalige financiële ondersteuning krijgt uitgereikt na toestemming voor intrekking van eventuele procedures ter verkrijging van een verblijfstitel, dan wel de verblijfsvergunning. De uitreisformaliteiten op de luchthaven worden afgehandeld door de IOM. Indien de vreemdeling vanuit vreemdelingenbewaring vertrekt, wordt de vreemdeling door de Koninklijke Marechaussee (hierna: de KMar) overgedragen aan de IOM. Voor overgave aan de IOM heft de ambtenaar belast met de grensbewaking de vreemdelingenbewaring op. In die gevallen ontvangt de KMar schriftelijk bericht van de IOM dat de vreemdeling daadwerkelijk is vertrokken.

2.2.3. Nu de inbewaringstelling van een vreemdeling ingevolge artikel 59, eerste lid, van de Vw 2000 slechts is geoorloofd met het oog op de uitzetting, is die maatregel onrechtmatig indien de staatssecretaris na inbewaringstelling van een vreemdeling geen uitzettingshandelingen verricht, dan wel bij de uitzetting onvoldoende voortvarendheid betracht.

De rechtbank heeft de handelingen die door de IOM zijn verricht terecht niet als uitzettingshandelingen van de staatssecretaris aangemerkt, omdat de IOM het zelfstandig vertrek van de vreemdeling begeleidt en deze activiteiten niet zijn gericht op uitzetting, dat wil zeggen een verwijdering met de sterke arm uit Nederland. Hetgeen in de Vc 2000, als hiervoor weergegeven, is vermeld en het betoog van de staatssecretaris dat de bewaring de vreemdeling niet ontslaat van de verplichting al het mogelijke te doen om vrijwillig al dan niet met hulp van de IOM te kunnen vertrekken, kunnen hieraan niet afdoen. Dat laatste is niet in geschil.

Niet in geschil is dat de staatssecretaris in het onderhavige geval met ingang van 5 juli 2007 geen uitzettingshandelingen meer heeft verricht.

De rechtbank heeft terecht overwogen dat de staatssecretaris met ingang van 5 juli 2007 onvoldoende voortvarendheid heeft betracht met de verwijdering van de vreemdeling en dat de aan de vreemdeling opgelegde maatregel van bewaring daarom vanaf die datum onrechtmatig is.

Grief 2 faalt.

2.3. Hetgeen voor het overige is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 483,00 (zegge: vierhonderddrieëntachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de Secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. P.A. Offers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

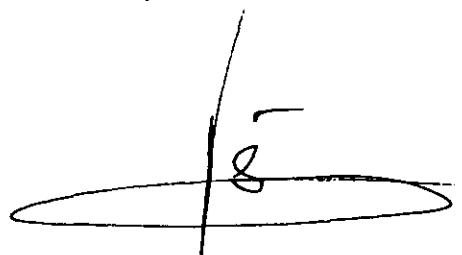
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 augustus 2007

480.

Verzonden: 22 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

7

Postadres Postbus 20085
7302HB APELDOORN

• Noord-en Oost-Gelderland

Regio Noord-en Oost-Gelderland
Korpsonderdeel 6 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door B.J.H. Hoekman
Telefoon 055 - 548 29 42
Fax 055 - 548 29 49
V-nummer / Zaak / Zaak - 23/06/2007
Datum 23/06/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

registratie	INDIS	23/6/07
datum	23/6/07	
NO	21	
ontvangen	7 5 JUN 2007	
datum		
case nummer	0209 10.0073	
invoer	INDIS	
controle	INDIS	
datum		

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Bernardus Johannes Hermanus Hoekman, brigadier van het regionaal politiekorps Noord-en Oost-Gelderland,

belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(n)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Angola
Nationaliteit(en) : Angolese, Onbekend
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 58, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

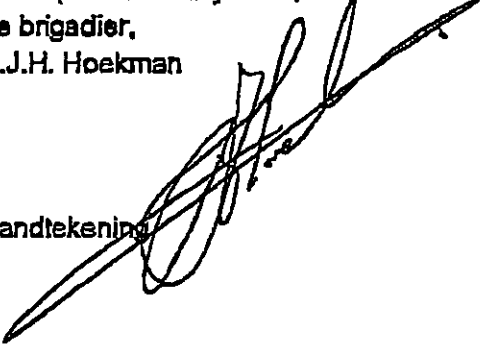
- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Doetinchem
Datum : 23/06/2007
Tijd : 15:00 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
B.J.H. Hoekman

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

AFSCHRIJF

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/25943

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Angolese nationaliteit.
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. E. Derksen, advocaat te Arnhem.

[illegible]

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 23 juni 2007 aan eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring opgelegd nu de openbare orde zulks vordert (artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000).

1.2. Eiser heeft hiertegen op 25 juni 2007 beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser doorgestuurd en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Op 5 juli 2007 heeft eiser de gronden van beroep aangevuld.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare terechtzitting van de rechtbank van 9 juli 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen D.A. Riezebos.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient te worden beoordeeld of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming is met de wet en of deze in redelijkheid bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

2.2. Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel te bevelen en schadevergoeding toe te kennen. Eiser heeft aangevoerd dat hij beschikt over een vast verblijfsadres in Arnhem en inkomsten ontvangt van de Stichting NIDOS. Tevens heeft eiser aangevoerd dat hij met de Internationale Organisatie voor migratie (IOM) bezig is met het voorbereiden van zijn vrijwillig vertrek naar het land van herkomst en slechts nog in afwachting is van de afgifte van een reisdocument. Eiser is van mening dat met een minder

Zaaknummer: Awb 07/25943

blad 2

zwaarwegende maatregel kan worden volstaan, zoals een meldplicht. Ter zitting heeft eiser aangevoerd dat verweerder niet voortvarend handelt.

2.3. Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

2.4. Eiser is op 23 juni 2007 na aanhouding en onderzoek ter zake van een strafbaar feit heengezonden en direct aansluitend overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor en vervolgens opgehouden. Na te zijn gehoord, in het bijzijn van zijn advocaat, is op 23 juni 2007 aan eiser de maatregel van bewaring opgelegd.

2.5. De rechtbank is van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming is met de wet. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

2.6. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheden dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, verdacht wordt van het plegen van een misdrijf en veroordeeld is terzake een misdrijf. De rechtbank is van oordeel dat het vermoeden dan ook gerechtvaardigd is dat eiser zich, indien in vrijheid gesteld, aan de voorgenomen uitzetting zal onttrekken.

2.7. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat ter voorkoming van verdere inbreuk op de openbare orde het enkele feit van verdenking van een misdrijf voldoende is en een lichter middel niet aan de orde is. Hiertoe heeft verweerder verwezen naar een tweetal uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (JV2002, 392 en 200302341/1). De rechtbank volgt verweerder hierin niet. Een vreemdeling kan alleen in bewaring worden gesteld ter fine van uitzetting. Door eiser louter in bewaring te houden om verder inbreuk op de openbare orde te voorkomen, wordt de maatregel van vreemdelingenbewaring aangewend voor een ander doel dan waarvoor deze maatregel bedoeld is. Daarbij is voorts het volgende van belang. Op 5 juli 2007 heeft verweerder telefonisch contact gehad met een medewerkster van de IOM die heeft bevestigd dat eiser met bemiddeling van de IOM bezig is met zijn terugkeer naar Angola. Ter zitting heeft verweerder gesteld dat de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) en de IOM niet samen aan de terugkeer van eiser kunnen werken, dat terugkeer via de IOM voordeliger is voor eiser en dat verweerder daarom geen uitzettingshandelingen zal verrichten. De rechtbank stelt derhalve vast dat verweerder geen enkele actie heeft ondernomen en zal gaan ondernemen om eiser uit te zetten sinds de telefonische bevestiging van de IOM op 5 juli 2007. Dit brengt met zich dat niet kan worden geoordeeld dat verweerder voortvarend heeft gewerkt aan de uitzetting van eiser en dat de bewaring onrechtmatig is sinds 5 juli 2007.

2.8. Gelet op het voorgaande is het beroep gegrond en de opheffing van de maatregel van bewaring moet worden bevolen.

2.10 Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat thans aanleiding. Het bedrag van de te vergoeden proceskosten moet naar het oordeel van de rechtbank worden bepaald op € 644,- (1 punt voor het verschijnen ter zitting en 1 punt voor het indienen van

Zaaknummer: Awb 07/25943

blad 3

een beroepschrift, waarde per punt € 322,-). De rechtbank ziet tevens aanleiding voor het toekennen van schadevergoeding. Eiser komt een bedrag toe van 5 maal € 70,- = € 350,- voor de ten onrechte in bewaring doorgebrachte dagen

Zaaknummer: Awb 07/25943

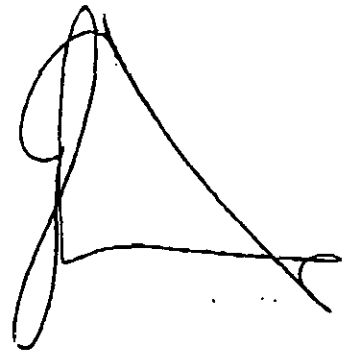
blad 4

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de opheffing van de bewaring met ingang van 10 juli 2007;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van de rechtbank dient te vergoeden;
- kent ten laste van de Staat der Nederlanden aan eiser een vergoeding toe van € 350,- (zegge driehonderd en vijftig euro).

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van P.W. Karsowidjojo als griffier op 10 juli 2007.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

10 JUL 2007

Zaaknummer: Awb 07/25943

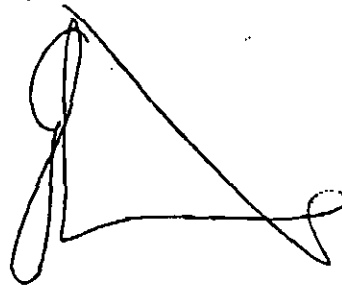
blad 5

Beslissing tot tenuitvoerlegging

De voorzitter van de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, beveelt de tenuitvoerlegging van de in deze uitspraak toegekende schadevergoeding ten bedrage van

€ 350,- (zegge: driehonderd en vijftig euro).

Aldus gedaan door mr. G. Laman, fungerend voorzitter, op 10 juli 2007.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

17 JUL 2007

ZAAKNR.

AAN.

BEHANDELD. DD:

PAR:

Hoger beroepsschrift

vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: A. van de Burgt
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Groningen,
van 10 juli 2007,
met kenmerk Awb 07/25943

Inzake:

met IND-kenmerk 0209.10.8073
aan te duiden als verweerder,
gemachtigde: mw. mr. E. Derksen
advocaat te Arnhem

Procesvertegenwoordiging
Zwolle

Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

D.A. Riezebos
038 - 888 64 62

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Groningen, van 10 juli 2007, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk Awb 07/25943 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van 23 juni 2007 gegrond heeft verklaard en de Staat der Nederlanden heeft veroordeeld tot vergoeding van de schade tot het bedrag van € 350,- en tot het vergoeden van de proceskosten.

2 Achtergronden

2.1 Bij besluit van 23 juni 2007 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) in bewaring gesteld.

2.2 Bij uitspraak van 10 juli 2007, met kenmerk Awb 07/25943, heeft de rechtbank het door verweerder ingestelde beroep tegen de hem opgelegde maatregel gegrond verklaard en de Staat der Nederlanden veroordeeld tot vergoeding van de schade tot een bedrag van € 350,- en tot het vergoeden van de proceskosten.

3 Standpunt van de Staatssecretaris van Justitie

3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 23 juni 2007 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.

3.2 De Staatssecretaris heeft 3 grieven tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

"2.7. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat ter voorkoming van verdere inbreuk op de openbare orde het enkele feit van verdenking van een misdrijf voldoende is en een lichter middel niet aan de orde is. Hiertoe heeft verweerder verwezen naar een tweetal uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (JV 2002, 392 en 200302342/1). De rechtbank volgt verweerder hierin niet. Een vreemdeling kan alleen in bewaring worden gesteld ter fine van uitzetting. Door eiser louter in bewaring te houden om verdere inbreuken op de openbare orde te voorkomen, wordt de maatregel van vreemdelingenbewaring aangewend voor een ander doel dan waarvoor deze maatregel bedoeld is."

Toelichting op grief 1

3.4 Allereerst het volgende. In rechtsoverweging 2.6 van de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank het volgende:

"2.6. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheid dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, verdacht wordt van het plegen van een misdrijf en veroordeeld is ter zake een misdrijf. De rechtbank is van oordeel dat het vermoeden dan ook gerechtvaardigd is dat eiser zich, indien in vrijheid gesteld, aan de voorgenomen uitzetting zal onttrekken."

- 3.5 De rechtbank oordeelt in de bestreden uitspraak (rechtsoverweging 2.6) dat de Staatssecretaris zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. Hierbij zoekt de rechtbank, ter onderbouwing van de vrees tot onttrekking aan uitzetting, aansluiting bij de gronden tot inbewaringstelling. In zoverre wordt het oordeel van de rechtbank gevolgd. Immers, de vreemdeling heeft in Nederland geen rechtmatig verblijf, wat een inbreuk is op de legale situatie alhier zoals deze was voorzien door de wetgever, in casu is de openbare orde in het geding. Een inbewaringstelling volgt om de legale situatie te herstellen en deze inbreuk op de openbare orde te repareren. De inbreuk kan worden gerepareerd door de vreemdeling uit het land te (laten) verwijderen. Daarom geschiedt de inbewaringstelling van een vreemdeling die in Nederland geen rechtmatig verblijf heeft met de bedoeling hem of haar uit het land te zetten en naar diens of haar land van herkomst te laten terugkeren, dan wel naar een land te laten gaan waar de toelating is gewaarborgd, met andere woorden ter fine van uitzetting.
- 3.6 Voorts is onbetwist dat verweerder wordt verdacht van het plegen van een misdrijf (zie dossierstukken 3 en 4). Door in de bestreden uitspraak te oordelen dat de Staatssecretaris het standpunt huldigt dat de vreemdeling enkel in bewaring wordt gehouden om verdere inbreuk op de openbare orde te voorkomen passeert de rechtbank niet alleen haar in de rechtsoverweging 2.6 genoemd oordeel, maar ook het feit dat de maatregel wordt opgelegd ter fine van uitzetting. Bovendien miskent de rechtbank dat het aan de Staatssecretaris is het opleggen van een dergelijke vrijheidsontnemende maatregel te onderbouwen. Uit het onderhavige dossier blijkt een dergelijke onderbouwing, waaronder de processen-verbaal waarin de verdenking tot het plegen van een misdrijf is verwoord.
- 3.7 De Staatssecretaris is van oordeel dat de gronden tot inbewaringstelling, waaronder de verdenking van een misdrijf en de veroordeling voor het plegen van een misdrijf, voldoende redenen zijn om het verzoek tot het toepassen van een licht middel in de vorm van een meldplicht af te wijzen en de inbewaringstelling in stand te houden. Immers, het is aan de Nederlandse overheid om verdere inbreuken op de openbare orde, zoals het feit dat verweerder zich in de illegaliteit begeeft en aan uitzetting zal onttrekken, te voorkomen. De Staatssecretaris is van oordeel dat – in het licht bezien van hetgeen hiervoor is overwogen – de rechtbank in de bestreden uitspraak geen juiste interpretatie geeft van de genoemde uitspraken van uw Afdeling, te weten de uitspraken van 24 september 2002, nr. 200204307/1 (JV 2002/392) en van 13 juni 2003, nr. 200302341/1 (*productie 2*).

- 3.8 In rechtsoverweging 2.4.1. van uw uitspraak van 24 september 2002 wordt namelijk het volgende overwogen:

"2.4.1. (...) Zelfs indien grief II een gronde klacht zou bevatten, laat dat onverlet dat de inbewaringsstelling er tevens op is gebaseerd dat appellant verdacht wordt van het plegen van een misdrijf. Het bestaan van die verdenking blijkt genoegzaam uit het dossier en de gronden er van staan in deze procedure niet ter beoordeling. Die grond kan het bij de rechtbank bestreden besluit ook alleen dragen."

- 3.9 De Staatssecretaris is daarom van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de vreemdeling enkel in bewaring wordt gehouden om verdere inbreuk op de openbare orde te voorkomen. Bovendien is de Staatssecretaris van oordeel dat de rechtbank ten onrechte voorbij is gegaan aan het feit dat de voortzetting van de bewaring bij afweging van alle belangen gerechtvaardigd is.

Grief 2

- 3.10 Ten onrechte overweegt de rechtbank vervolgens in rechtsoverweging 2.7 op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

"2.7. (...) Daarbij is voorts het volgende van belang. Op 5 juli 2007 heeft verweerder telefonisch contact gehad met een medewerker van de IOM, die heeft bevestigd dat eiser met bemiddeling van de IOM bezig is met zijn terugkeer naar Angola. Ter zitting heeft verweerder gesteld dat de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) en de IOM niet samen aan de terugkeer van eiser kunnen werken, dat terugkeer via de IOM voordeliger is voor eiser en dat verweerder daarom geen uitzettingshandelingen zal verrichten. De rechtbank stelt daarom vast dat verweerder geen enkel actie heeft ondernomen en zal gaan ondernemen om eiser uit te zetten sinds de telefonische bevestiging van de IOM op 5 juli 2007. Dit brengt met zich dat niet kan worden geoordeeld dat verweerder voortvarend heeft gewerkt aan de uitzetting van eiser en dat de bewaring onrechtmatig is sinds 5 juli 2007."

Toelichting op grief 2

- 3.11 Onder verwijzing naar het gestelde in A4/5 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) is het mogelijk dat een uitzetting van een niet-rechtmatig in Nederland verblijvende vreemdeling geschiedt door bemiddeling van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM). Eén en ander met toestemming van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), die daartoe in overleg treedt met de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V). Deze keuze van de vreemdeling heeft tot gevolg dat de uitzetting middels de IOM voorrang krijgt boven de uitzetting via de DT&V en is enkel in het voordeel van de betreffende vreemdeling. Immers, de vreemdeling kan een ondersteuningsbijdrage worden toegekend ten behoeve van de kosten van levensonderhoud in de eerste periode na vertrek uit Nederland.

Zie:

- *Return and Emigration of Aliens from the Netherlands (REAN)-programma*, Stcrt. 84, 1 mei 2006.

- 3.12. Om het voordeel voor de vreemdeling zoveel mogelijk te laten plaatsvinden kunnen, zoals blijkt uit A4/5.2 Vc, reeds door DT&V gestarte verwijderingsmaatregelen worden opgeschort. Hierbij wordt benadrukt dat, nu door handelen van de vreemdeling zelf een verwijdermogelijkheid via het IOM is ontstaan, er geen verplichting bestaat voor de Nederlandse overheid om reeds dan actie te ondernemen.
- 3.13. Dit vorenstaande impliceert dat er wel uitzettingshandelingen plaatsvinden. Immers, de IOM is doende om een uitzetting van de bedoelde vreemdeling te realiseren. Daarbij is de Staatssecretaris van oordeel dat, nu de IOM bemiddelt bij de uitzetting van de vreemdeling, er bovendien sprake is en blijft van zicht op uitzetting. Van onvoldoende voortvarend handelen van de Staatssecretaris kan in deze situatie dan ook geen sprake zijn.
- 3.14. Daarnaast oordeelt de rechtbank ten onrechte over de manier van uitzetting, waarover uw Afdeling reeds heeft geoordeeld dat een besluit tot inbewaringstelling om een vreemdeling uit te zetten niet de beslissing bevat op welke manier wordt uitgezet.

Zie:

- *AbRS 22 november 2001, nr. 200104995/1, LJN nr AE5131.*

- 3.15. De Staatssecretaris is daarom van oordeel dat de rechtbank ook om deze reden ten onrechte heeft geoordeeld dat de Staatssecretaris onvoldoende voortvarend heeft gewerkt aan de uitzetting van de betreffende vreemdeling en dat de bewaring ten onrechte vanaf 5 juli 2007 onrechtmatig is geweest.

Grief 3

- 3.16. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverwegingen 2.8. en 2.10 op pagina 2 en 3 van de bestreden uitspraak:

"2.8. Gelet op het vorenstaande is het beroep gegrond en de opheffing van de maatregel van bewaring moet worden bevolen.

2.10. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat thans aanleiding. Het bedrag van de te vergoeden proceskosten moeten naar het oordeel van de rechtbank worden bepaald op € 644,- (1 punt voor het verschijnen ter zitting en 1 punt voor het indienen van een beroepschrift, waarde per punt € 322,-). De rechtbank ziet tevens aanleiding voor het toekennen van schadevergoeding. Eiser komt een bedrag toe van 5 maal € 70,- = € 350,- voor de ten onrechte in bewaring doorgebrachte dagen."

Toelichting op grief 3

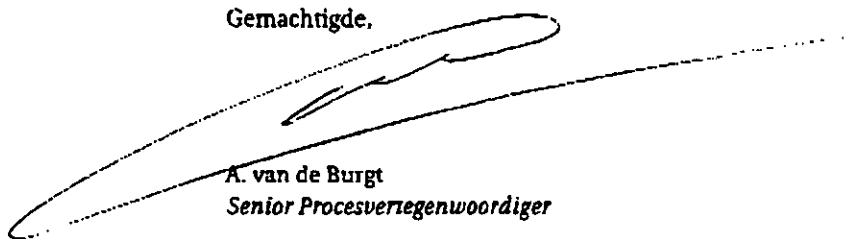
- 3.17. Gezien het oordeel van de Staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte het beroep van verweerder gegrond heeft verklaard, heeft zij ten onrechte aanleiding gezien verweerder een schadevergoeding ten laste van de Staat toe te kennen. De Staatssecretaris is dan ook van oordeel dat de rechtbank ten onrechte aan verweerder het geldbedrag van € 350,- heeft toegekend.

4. Conclusie

Op deze gronden concludeert appellant dat uw Afdeling de bestreden uitspraak dient te vernietigen en opnieuw recht doende het beroep tegen de bewaring alsnog ongegrond te verklaren en de veroordeling tot schadevergoeding teniet te doen.

Zwolle, 17 juli 2007

Gemachtigde,

A. van de Burgt
Senior Procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
Tel.: 038 - 888 65 22
Fax: 038 - 888 61 81